

Der er en gammel rønne

Tekst: Mads Hansen, 1834-1880

Melodi: Carl Nielsen 1865-1931

Der er en gammel rønne her uden for vor by,
den mærkeligste plet, der er at finde,
der står de gamle elle og pile i bry',
det spirer både ude og inde.

Ja, væggen hun er klinet, og taget det er bødt,
men intet andet sted er så velsignet og så sødt,
og enten du kan se det eller ej, så må du tro,
de prægtigste paladser er kun ringe derimod
- for mig da.

Dér går den bedste mø, hun er rank som en ten,
med håret langt og lemmerne så runde,
som hun så er der ikke en eneste én,
og overdrive gør jeg ingenlunde.

Hun er så fejr og fager, hun er så from og huld,
og stemmen den er sølv, og hendes ord de er guld,
ja, kongen han må gerne komme stillende med sin,
hvad er hun dog alligevel ved siden af min
- for mig da.

Og nu skal vi ha' bryllup, når dagen bliver lang,
og løvet grønnes i de gamle pile,
når rosenhækken knoppes, og der er liflig sang
fra morgengry og indtil aften silde.

Da skal I få at se, sikket gilde vi skal gør',
at sådan en stads har der aldrig været før,
ja, det skal vær' det villeste, her nogen tid er set,
ja, det skal vær' det villeste, her nogen tid er sket
- for mig da.